

Пісмо працоўных Совецкай Грузіі правадыру народу вялікаму СТАЛІНУ

Дарагі і родны наш таварыш Сталін! У дзень усенароднага свята памятнага гадавіны Совецкай Грузіі да іхб, вялікі правадыр, мудры настайник, друг працоўных усего свету, накіраваны нашы радасныя шчымрыя пачуць бязмежнай любі і адданасці.

Над кірауніцтвам вялікай партыі Леніна—Сталіна грузійскі народ і ўсе народы Грузіі дабіця вызваленія і пераможна будуюць новае часлаўе сацыялістычнае жыццё. Крэйбю працоўных напісаны старонкі гісторыі герайчнага мінулага нашага народа.

**

Хто не крамаў айчыны нашай сваім лютымі рукамі! Османы, персы і манголы апустасцілі нас вікамі. І нас зняволівалі ткараны, карлы нас крываюць дзеля. Гнаў Аляксандэр нас Македонскі, мы помні рымскі мяч

Паміея.

Цікілі крываюць патокі, былы разбураны будовы. Зямлю зняволівалі ўсю нашу сутлан, паша і шах

суроўы.

Танталі нас канёу капты, мы лні ў пагрозе караталя, і лютыя варгі агнімі краіну нашу руинавалі. Грузін палонін у Стамбуле, ў Азіі чыстаўца прадавалі. Іны не ведалі пра радасць, журбою дзень свой пачыналі.

І цемені неба сасланияла, было жыццё чарнай ад ночы, Цы толькі мяч варожай зграі кідаў свой бліск у нашы очы.

Але ўсталі народ алважны, хоць быў прыгнечаны, закуты.

В жалеза срца у народу, народ быў дужасці малгутні. Народ для рабства не народжан, трывалу на мухах не- бывальшы...

Арол паразенен быў толькі, які гніздзіўся ў гроздын скалах.

**

1 не раз народ грузійскі зіштажаў другіх мячом, Цы пра гэтымі пераможцаў заставаўся сам рабом. За дзялікімі гарамі нас страчыў смяротны час, Пойлі мы ў Афганістане, гіблі ў Персіі не раз. Якіх приходзіць па паходу, стыкаты нас маураў!

Знайду падыкту вымагаў ён, зноту наш скэрб ён забіраў. Нас хватай і рваў на часткі алы і сквальні, як шакал.

З хат пагороджаных каміў стоги людзей ў даліні скал. Ложкам нам было зімелька, нам падушкай камені быў. Падармауды мы кармілі, нашу кроў ён кісні піў.

1 памешкі, і вільмоска азанаўры? і кізай

Нашу працу снажывали, кожны смерцю нам гразіў. Грохні дзеснатаў усходу рускі цар змініў пасля, У лютай руце ўсе крък ён, а ў другой была пятля.

Кляйсан ў дружбе, а мячом ён і пагібелінамі агнём Наш Каўказа міграційнімі пакарыў сваім штыхом Прантуў золата і срэбра і пакорыўся рабоў.

Сіхамірэу некалікіх звон іраківых кіланіў. 1 праз Грузію да ўсходу шылі цара разбінілі лёт.

1 кізай яго страталі хлебам-соллю ля дарог.

Іх сыны нас разбівали, і смакталаі напу кроў. Надмінілі мяч крываюць дзеліні грохні і чыноў.

І сагралі цара-тырана, каб паліці і вешаць нас. Пашынайна кізай грузійскі з войсками рушыў на Каўказ.

Алайніў ўсю пакору ўсіх разбініліх двараў, Цар падвой іх падыкті і памініці с зяляні.

І пригоніў, быццам волынь, зноў быў кінуты ў турму.

Беззядомная свабода не матыяла венкі яму!

Врат на брату вышыў біца, друг на друга гнілі нас, 1 вайной памікуючай быў аўтіт сівы Каўказ.

Арміні, граін і шыяр, хітра, ўпітніць ў бой,

І дайса помісі вялізар, хітра, піліці сіві сабой.

Мы снажыў «Лёс» памічніца, доля горкай мая.

Для дзяцей майх галодных ты атрутная змяя.

Варал нас ушчытні разбурыў, як-же хату забудаваў!

Нават хату як забуду, піш-ж заму ўсам праківажаў?

Наш кізай трымалі веши пад пагрозам сіяня.

Нам было не да забаўаў, нам было не да яді.

Быў нам хлеб слызмы атручан многіх горкіх зім і лет.

Так снажыў пра наша гора Чачувадзе³ наш паст:

«Працы плен, працякты мой,
Хай пістам піц зімой
Жыць без клопату не мог
Уладар і слёз і сох.
Дзень і пот свой горбін стан—
Снажывае працу пан
Шымат працу, а май
Усё-ж без хлеба ўся сям'я,
Пан спакі, а ты ў бідае.
Божа мой, дз-ж працу, дзе?
Была ты — не чалавек,
Горам спісніць ўесь век.
Дзік ў маткі алібрый
Жартам возмущуць прададуць.
Маці бедная, трывай
Праўды ў пане не шукай!»

Не заліся мы на міласць гэтых катаў, з года ў год
Від душой непераможнай праціўніці наша народ.
І вілікі Руставелі злікітай калісці ён:
«Дзелі смерць, ды смерць са славай, чымсы ганьба чор-
ных дзей!»

І халі не стала сілы, каб трывалы біль цяжар
Сінім путы векавым вышыя працы уладар.

І з Кахені — вядомым стаў дванаццаты той год

Дзевяціццатага века — бо падніміа наша народ.

Услед гурьбы ў сорак першым на памічніку пайшлі,

Каб змагацца за свабоды і захват сваімі.

І паднімія міністралі і бістрапшнай барацьбой.

І сілні павёў Мікава⁴ на дваран у грозды бой.

Перад царскімі лютнымі войскамі, перад бандамі дваран

Алстуціні біль стаўшымі біль цяжкіх глыбокіх ран.

Наші сёлі, наші вёскі валі крываюць захильні...

Весі што вешаць Ермолаў «самаўладну» адпісаў:

«Сёлі, што бунтавалі, былы разбураны і спалены, са-
ды і вінаграднікі висечалі да корана, і праз многія
гады не прыдучы эздадні і пернашытні станови-
шчы. Галас краіны будзе ўм караю».

(«Запіскі генерала Ермолава ў часе кіравання Гру-
зіі», старонка 112).

**

Але досьці з нас пакуты, векавечнае турмы,
І прадажніцтвам і ганьбай адстуціліе лічым мы...

Хто сказаў: Куря змяяла, спалены агнём Рыбы!

Многі сілы ў народі і рабом не будзе ён!

Ен у бурах, на пакутах сваю дужасць гадаваў—

Супраць царскай пёомнай сілы наш рабочы клас паўстай,

Супраць гарыў кіпіта, супраць чорнае біды

І павёў ўсіх працоўных за сабою ён тады

Як агонь, у цэнтры вечнай перад намі ўстаду Ішы,

Загрэблі хвалі мора і аліші ў гулу кліч.

Прадалтырэй Расіі запалі налізі ён

І ідеі комунизму напісаў нам, як закон.

Лепін быў наядесці панай, наші сілы куючы,

Ты прыняў яго звесты, вёў наперад і вусы:

Супраць гары і пішчанскае траба моцнай стаць слянай,

Эн ў сілы! Наперад! Рушым мы краіну ўсіх.

Ты ўнаналі, смесы Сталін, наш атрад большшвікоў,

Ты рабочых Закагаузія варожай граміць павёў.

І праматаўся наўальніцай першых боеў піті год,

Год, калі з рабочыми рускімі разам нам ішоў народ.

На рапушчав змаганне, ты, калі грамалі нас.

Рыхтаваў у час рэзкіх, гартаўнай рабочыя клас.

Іх вайны суспектыя саліны прагрималі над вімлій,

**

*) Маураў — упраўляючы князя-памішніка.

**) Азанаўры — дварян.

**) Ілья Чачувадзе — пазема «Ачрдзілі», 1859 год.

**) Мікава — кіраўнік паўстання сляні у Мінгрэлії.

Таварыш СТАЛІН з дэлегатам другога ўсесоюзнага з'езда калгасінав-ударніків т. ПАПУРАШВІЛІ з калгаса імя Махаредзе — Грузія.

(Здымак зроблены у лютым 1935 года).

Батракі, чабаны, слугі сталі сёня ўжо майстрамі і пра іх легенды ходзяць за каўказскімі гарамі.

**

Слова мудрае пра кадры к перамогам рушыць нас: Беражэм людзей мы, іншім, твой выгонясцем наказ. Ты ўзрасціў байпоў наядесных. Яны умелюю рукоў Свет будоўца сінешыні, асвітліўшы дзялі.

Пад стахановіцкім напаром спірты месы норм старых, Гэта вынік твае працы, неўміручы спраў твае. Набудоў ударных шэрагаў вырастает дзень за днем, і стахановіцкай грузінскай мы ахвотна назаве.

«Дыншы дзень — на дзень», — нам кажа наўроўчыні статут.

Чычынадзе супярчыць: ён ніяк не згодзен тут.

Адзначаніца адказаў ён. Спрытам гэтакім тады Ашарашан інжынер быў, і дайўшіся дзядзі.

Следам майстэр Кведашвілі, прыклад бразі каб майстры.

Для машын чайнае часткі сам разам панаўгастру.

І набор патрабных частак, ушысьльшыні час адзін.

Замест трах гадзін на норме, ён рыхце ўсём хвілін.

Як дачуцься ж Самхадзе, запаліўся ўвесі агнём,

У шахту маргансу спусціўся, грукату там, нібы гром.

Піцарнай норме выйду да змяркіні тады ён.

Майстар вугалю вытапіў — Георгіадзе сёня горд!

У Ткібульскай шахце хутка перакрыў ён ржкорд.

Салукадзе, што, як Батуму, узяў, як прыклад, іх разгон-

і бензін дыць звычайны нафті.

Высокія паказальнікі сацыялістычнага прадукцыінага спрынту

праціўнікі падаюць на рабочыя сіламі.

Ворагу свайму на гора і на падасці, нашу

Пісьмо працоўных Савецкай Грузіі правадыру нарадаў вялікаму СТАЛІНУ

Працяг

Песні дар мы Руставелі і яго прыгожых слоў, Непамерных шматкаўтых, як сусор'е жамчугу. Любім мы Саба-Сулхана. Любіць нам народ ціпер Чачувалеўскую мову, Гурмішвілі яны веши. Любів ён Баратзішвілі бурны хмелъ, яго піры. І алвакні голас Важа, што Акакія ўзві.

Любі Пушкін нам, Некрасаў, дарагі нам Леў, Талстой, Мы праз Гогала назналі Украіны хараста. Любів верш Шчучинскі гнеўны, Чехаў, Горкі — нам свае. Рады слухаць мы заўсёдъ, хай любів народ піе. У пісменікіні грузінскіх «Чангі» зачыму прынёт, А ціпер пасты бацька маладой пісціца ўзёт. І пісціца наша песня праз дайні, праз хрыбет, Побаг віцае горыю *стагу* героею сам паст. Молады вырасла, чаканыя слова звонкі пітодзень, і ў гісторыі тэатра ёсь старонікі новых дзея.

Пісменікі, пасты — Г. Табідзе, М. Джавахішвілі, Е. Габашвілі, А. Хаджарты, Дугу Мегрэлі, Л. Кіачалі, Н. Лордзінідзе, П. Яшвили, Н. Міцішвілі, В. Гаріашвілі, Т. Табідзе, Г. Леанідзе, С. Кильашвілі, К. Гамсахурдзія, А. Абашвілі, С. Эзулі, П. Саварашвілі, Г. Грышашвілі і іншыя зборы мастакства слова слу́жыць спрэве барацьба за новае жыцьці.

Драматургі — Ш. Даляні, С. Шашнішвілі, І. Вакап, П. Карабадзе, П. Самсандзе, Г. Баазазі даді рад піс для сіцы грузінскіх тэатраў. За гады савецкай улады вылучыліся малады здольныя пасты і белетрысты: С. Чыганавані, К. Лордзінідзе, А. Машавадзе, Р. Гетевадзе, Е. Палумардзідзе, К. Кутагадзе, П. Чхівшвілі, Д. Шантелія, І. Мосавілі, якія па-мастэрску адлюстроўваюць у сваіх творах герояку нашых дён.

Мастакі палітыкі дышыць пісцімі і святым і жыцьці пішчылі росквіт устаўлеце палатном. Прапул, гонар і дарагу, дайных вышыць канец. На камені выбывае маstryра здатнага разен.

Мастакі — М. Тайда, В. Сідамон-Эристава, Л. Гудзія, Е. Ахвледзіні, С. Малашвілі, І. Штамберг, Д. Карабадзе, М. Малашвілі, К. Санаадзе, 1. Венхвалдзе, Д. Цэрэталі, В. Кроткаў, С. Надаржанідзе, Т. Абакелія, К. Георгіевілі; скульптуры — Нікалозідзе, Р. Тавадзе, К. Мерабішвілі, Н. Кацаладзе; архітэктура — Северу, Курдзіні і іншыя адлюстроўваюць у сваіх творах пафас будаўніцтва соцізму.

Каб актор, раней вандроўнік, дашь мог таленту разамах. Шмат тэатрў збудавалі мы па сценах, гарадах. Мы ў савецкіх мастерствах самыятыні ўнеслі ўлад. У нашых операх грузінскіх зачыму народны лад. Мы з тэатрам Руставелі на шырокі ўспілі шлях, і тэатр Марджанішвілі ў перных літніцах радах.

У грузінскім тэатрах выраслі таленавітыя маstryры тэатральнага мастерства — А. Хорава, А. Васадзе, Н. Гоцірыдзе, Ш. Гомбашыдзе, А. Жаржаліяні, Т. Чаз-

чавадзе, И. Кумсашвілі, Д. Ангуладзе, А. Інашвілі; ражысеры — Д. Антадзе, И. Асхабадзе, А. Тахайшвілі, К. Патардзе, Г. Журулі; мастакі — І. Гамракелі, С. Вірсаладзе; дырыжёры — Е. Мікалелі, Ш. Азмашвілі; кампазітары — А. Баланчавадзе, Д. Аракішвілі, Г. Гуквілі, Г. Кіладзе.

А ў гарах, дзе ледзь ліпілі колісі склікі між руін, і куды зварыты спечкай ледзь прабрацца мог грузін, Дзе крывавы помсты звычай адноў не так даўно, Там ціпер зусім не тое, там працуе ўжо кіно. У пісменікіні грузінскіх «Чангі» зачыму прынёт,

А ціпер пасты бацька маладой пісціца ўзёт.

Але пішара мікуні намерад новага кіно маstryры. Карціны «Апошні маскарад», «Чырвонае д'ябаліт», «Еліс», створаны рэжысёрамі М. Чыгураві, Н. Песціні, И. Шашнішвілі належыць да ліку лепшых савецкіх фільмаў. З поспектам працуе рэжысёры: С. Долізі, К. Мікальевідзе, Л. Эсакі, В. Мітрафанав, Г. Макару.

Шмат камлінікай, рабочых — самы цвет працоўных мас Ад работы у аднайчынку свой праводзяць вольны час — У клубах лекіны, спектаклі, скокаў разасны пары — і вітаюць харавыми песяні тым прац вечары.

**

Узнагарода за наш поспех — орден Леніна на грудзі. Гэта наша радасць, гордасць, яна з намі веши будзе. Мы на новыя учынкі з новай сілай рушыць рэль, Кіераможам новым нашым Бернія відае атрады. Горды мы зямлію роднай, краем нашым працівітам, Што з народам Савецкага дружбы братства спасіў. Ты з народам Савецкага дружбы братства спасіў. Гэта хвалішь грузінскай, ў гуле фабрык і заводоў. Кікіне маршал Варашыла, і на справу абароны Грэзным віхрам памічацца і грузінскія калоны.

Найвыдатнейшы з герояў і не знашы паражэння Разам з Леніным злчыў нас ты у пажарах вызваленія. Шчасце выказав народам, да другое нараджэнне, Сталін — сімвал нашай моны, Сталін — жыцьца абуджанне. Родны наш! За нас аддаў ты наясін з піскімі гадамі, Ты нас ціпер нам злезі замалечкі піламі. Ты аховаўшэ магутна сівасці лепіткіх заветаў, Творца радасці і шчасці для распублікі Советаў. Табе у наша свята мыслі і ўрачыстасць наша рэе — Хай жыве вялікі Сталін — ўсіх прыгнечаных падзея! Паміж гудзіні грузінскай, ў гуле фабрык і заводоў: Хай жыве на радасць свету, працаўльшчык наш, друг народад!

Пісьмо працоўных Савецкай Грузіі правадыру нарадаў вялікім СТАЛІНУ падпісані 1.580 тысяч працоўных Савецкай Грузіі.

Пісьмо працоўных Грузіі пераказалі ў вершах пасты Грузіі АНШВІЛІ П., ЛЕАНІДЗЕ Г., МІЦІШВІЛІ Н., МАШАВІЛІ А.

На беларускую мову пераклалі з газеты «Правда» АНДРЗІ АЛЕКСАНДРОВІЧ, ПЯТРУСЬ БРОУКА, ПЯТРО ГЛЕБКА, КАНДРАТ КРАПІВА.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым стварыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакументам мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакументам мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакументам мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакументам мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакументам мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым наштоўнайшым дакumentam мышца братнага народу і раздзяліць разам з ім радасць вялікага свята.

АД РЭДАЦЫІ. «Звязда» адзначае выключна важную работу пасты Савецкай Беларусі А. Алеандроўскага, П. Броўкі, П. Глебкі, К. Крапіві, які ў вельмі сіціль час зрабіў пераклад пісменікіні Савецкай Грузіі працівадзячы народам Сталіну; гэтым самым створыў магчымасць як ніхуцьчай, усім працоўным Савецкай Беларусі звязніцца з гэтым нашто

